№ 21. Czwartek 26. Stycznia 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył najwyższym własnoręcznie podpisanym dyplomem wynieść najłaskawiej pensyonowanego radzcę wyższego sądu krajowego we Lwowie *Rajmunda Dornbacha* do stanu szlacheckiego cesarstwa austryackiego z przydomkiem „Edler von Zukiewicz".

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 10. stycznia r. b. mianować najłaskawiej nadzwyczajnego profesora polskiego języka i literatury przy uniwersytecie we Lwowie Dr. *Antoniego Małeckiego* rzeczywistym profesorem tego języka przy tym samym uniwersytecie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 26. stycznia.

Wspomnieliśmy już, iż na ostatniem posiedzeniu wydziału skarbowego izby deputowanych odczytany został reskrypt ministeryum stanu w odpowiedzi na wezwanie wydziału, odnoszący się do zredukowania cyfry budżetu, tak żeby równowaga między wpływem a rozchodem zaprowadzona być mogła. Reskrypt ten opiewa dosłownie jak następuje:

„Rząd cesarski widzi w uchwale wydziału finansowego życzenie dojścia do konstytucyjnego ustanowienia budżetu na rok 1865 na innej drodze jak dotąd, a to w celu zaprowadzenia możliwej równowagi między wydatkami a wpływami."

„Życzenie to rząd dzieli z wydziałem finansowym, idzie tylko o wynalezienie prawdziwej drogi do porozumienia się sprowadzić mogącej. Rząd Jego ces. Mości uważa za najpierwszy swój obowiązek, użyć takich środków władzy wykonawczej, które do zapewnienia bezpieczeństwa i pomyślności państwa są konieczne, żądać zatem musi potrzebnych gwoli temu środków materyalnych. Obowiązek ten stanowi zarazem granicę nieprzekraczalną porozumienia się względem konieczności dyspozycyi, pieniężnego nakładu wymagających, i przy ocenieniu, czyli czyny, wyraz swój w cyfrach budżetu znajdujące, odroczone lub zaniechane być mogą. Ażeby zaś osądzić, czyli na drodze przez wydział finansowy proponowanej osiągnąć można rezultat, życzeniu wydziału i stanowisku rządu odpowiedni, wypada ocenić poprzednio doniosłość uchwały wydziału, w tym zaś kierunku zbadać wypada niektóre kwestye przedwstępne, których załatwienie w każdym razie uprzedzićby musiało rokowania z wydziałem finansowym prowadzić się mające, ażeby rząd orzec mógł, czyli na drodze przez wydział proponowanej, nastąpić może zgoda między celami tegoż wydziału a celami rządu, gwoli zaś tego rząd gotów jest delegować swych reprezentantów na posiedzenie wydziału finansowego, w dniu oznaczyć się mającym."

W skutek tego reskryptu odbyło się w dniu 24. b. m. posiedzenie wydziału, na którem wszyscy prawie ministrowie byli obecni. Rząd domagał się, aby wydział finansowy oznaczył wysokość niedoboru w obrocie finansowym. Wydział wysokość tę 17 głosami przeciw 10 oznaczył na 25 milionów zł. Ministrowie oświadczyli, iż rząd poprzednio na nowo naradzić się musi, albowiem cyfra przez wydział oznaczona przenosi niedobór obliczony początkowo na 22 miliony. We czwartek prowadzić się będą dalsze narady w wydziale finansowym.

W tymże samym dniu 24. stycznia izba deputowanych w Berlinie odrzuciła po krótkiej rozprawie obadwa projekta do adresu przez Reichenspergera i Waguera wniesione, a to większością 275 głosów przeciw 24.

Turyńska izba deputowanych debatowała w dniu 23. stycznia nad relacyą komisyi wydziałowej do zbadania wypadków wrześniowych, Ricasoli przemawiał za zgodą; sąd o wypadkach wrześniowych zostawić wypada opinii publicznej i historyi. Włochy nie chcą zwady lecz reform legislacyjnych. W tym duchu Ricasoli wniósł projekt do rezolucyi. Mordini, Crispi i Brofferia występywali przeciw temu wnioskowi, którzy wszelako, przez ministeryum poparty większością 140 głosów przeciw 67 przyjęty został.

Do *Bothschaftera* piszą z Petersburga pod dniem 7. stycznia, iż nie potwierdza się wiadomość o wyniesieniu księcia Gorczakowa na kanclerza państwa, o czem dawniej mówiono, natomiast pewną jest nominacya Wielkiego Księcia Konstantego na prezesa rady stanu, chociaż dotąd urzędownie jeszcze nie została ogłoszona. Wnoszą ztąd, iż rząd zaprowadzi instytucye liberalniejsze, mianowicie w Polsce. Pewną jest rzeczą, iż teraz po zupełnem zwyciężeniu rewolucyi zaprowadzone być mają niejakie reformy, i Polsce przyznana być ma pewna autonomia. Wątpić jednak można, ażeby projekt zaprowadzenia polskiego ciała reprezentacyjnego z siedliskiem w Warszawie przeprowadzony został. Co zaś dotycze polityki zewnętrznej, książę Gorczakow jest zawsze za małemi aliansami, które spoić chce węzłami rodzinnemi jak w Kopenhadze. W każdym razie zwracać wypada uwagę na podróż do Włoch Wielkiego Księcia Konstantego. Zdaje się, iż rząd rosyjski jest teraz w lepszych stosunkach z księciem Kuzą, do czego przyczyniło się postępowanie księcia względem duchowieństwa. Nie można zresztą zaprzeczyć, iż w południowo-wschodniej Europie gotuje się burza, zagrażająca świeckiej władzy Papieża. Takie jest zdanie petersburgskiego korespondenta do wiedeńskiego Bothschaftera, któremu odpowiedzialność za to zdanie zostawiamy.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 24. stycznia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Jego Mość *Cesarz* odbierał wczoraj przed rozpoczęciem audyencyi raporta ministrów, a około południa przyjmował prezydenta ministrów Arcyksięcia *Rainera*. —Jej Mość *Cesarzowa* przyjmowała wczoraj przed południem kilka dam orderu krzyża gwiaździstego. — Z powodu bliskich zaślubin saskiej księżniczki *Zofii* z Księciem Bawarskim *Karolem Teodorem* odbędzie się na dworze królewskiem w Dreznie dnia 2. lutego recepcya gratulacyjna. Zaślubiny nastąpią w sobotę dnia 11. wieczorem. Dnia 12. wieczorem będzie świetne przedstawienie w teatrze nadwornym, dnia 13. wielki bal dworski a 14. znowu świetne przedstawienie w teatrze nadwornym.

Na wieczorze recepcyjnym, który dawał przedwczoraj Książę *August* sasko-koburgski, byli obecni Arcyksiążęta *Rainer*, *Wilhelm*, *Ludwik Wiktor* i Książę *Modeński*. Prócz tego znajdowali się między licznymi gośmi Książęta *Aleksander* i *Mikołaj Wirttembergscy*, Książęta Hohenlohe, Schwarzenberg i Esterhazy, ministrowie Mensdorff, Schmerling, Plener, Mecsery, Frank i namiestnik hr. Choriński.

(Sprawy parlamentarne.) „*Wydział reformy podatkowej* miał wczoraj plenarne posiedzenie. Dwa wnioski pierwszej sekcyi były na porządku dziennym. Jeden deputowanego Dr. *Kaisera* żądał rozszerzenia ustawy względem podatku gruntowego i od budynków także na Pogranicze wojskowe. Drugi deputowanego barona *Tinti*, żądający właściwie odroczenie powyższego wniosku, jest następującej treści:

„Uprasza się c. k. ministerstwo finansów, ażeby jako dodatek do uzasadnienia projektów reformy podatkowej przedłożyło wykaz właściwych stosunków co do podatku gruntowego i od budynków w Pograniczu wojskowem, a oraz obszerne wyłuszczenie powodów, które skłoniły rząd, nie rozciągać reform podatkowych w drodze konstytucyjnej na Pogranicze wojskowe.

Debata nad obydwoma wnioskami była bardzo żwawa. Wniosek barona *Tinti* uzyskał już większość pierwszej sekcyi i został też wczoraj w imieniu większości tej sekcyi przedłożony pełnemu wydziałowi, gdy przeciwnie wniosek deputowanego Kaisera przedłożono wydziałowi w imieniu mniejszości. Po żwawej debacie przyjęty został wniosek Tintego dziewięciu głosami przeciw 8; dwóch członków wydziału wstrzymało się od głosowania.

Deputowany *Mühlfeld* przedłożył wniosek, ażeby ustawa względem podatku zarobkowego rozszerzona została także na Pogranicze wojskowe. — Ale i ten wniosek został odroczony. Na propozycyę bowiem deputowanego *Schlögla* postanowiono czekać tak długo z powzięciem uchwały nad tym wnioskiem, dopokąd druga sekcya wydziału reformy podatkowej nie przedłoży pełnemu wydziałowi całej ustawy względem podatku zarobkowego.

Na posiedzeniu *wydziału finansowego* dnia wczorajszego odczytany został reskrypt ministerstwa stanu do prezydyum izby deputowanych względem znanego wniosku hr. *Vrintza*. Treść tego pisma podaliśmy już. Na dziś o 10 godzinie przedpołudniem zaproszeni są ministrowie do wydziału finansowego. Na porządku dziennym było wczoraj w tym wydziale sprawozdanie deputowanego *Steffensa* o rubryce budżetu: „*Górnictwo.*"

Wniosek referenta opiewał pierwotnie: „Należy wezwać rząd, ażeby zarządził ile możności jak najrychlejsze wyrobienie istniejących wydobytych już kruszców — z wyjątkiem rudy żelaznej — a oraz jak największe ograniczenie zasobu na pół przerobionych materyałów surowych i wszelkie częściowe popieranie sprzedaży zbędnych produktów górniczych, ażeby tym sposobem kapitał spoczywający przy górnictwie w materyałach zredukować na konieczną potrzebę."

Deputowany *Schindler* zbijał ten wniosek, i idąc dalej jeszcze niż sprawozdawca proponował: „Wszelkie możliwe popieranie sprzedaży zakładów górniczych, z wyjątkiem kopalni metalów szlachetnych, jakoteż należących do nich lasów i praw do pobierania drzewa." Wniosek ten uzyskał większość w wydziale.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 22. stycznia.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 22. stycznia zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. *Mensdorff*, *Schmerling*, *Mecsery*, *Lasser*, *Plener*, *Hein*, *Burger*, *Frank*, naczelnik sekcyjny *Kalchberg*, radzca ministeryalny *Salzmann*.

Po odczytaniu protokołu odczytano wniosek dep. *Giskry*, ażeby izba oświadczenie Jego Ex. p. ministra skarbu na ostatniem posiedzeniu uczynione, przekazała wydziałowi z dziewięciu członków osobno wybrać się mającemu, do zgłębienia i relacyi.

Wniosek ten liczne znajduje poparcie i traktowany będzie według przepisów regulaminu.

Sprawozdanie komisyi kontroli długu państwa względem zachowania przepisów art. 5. prawa finansowego z roku 1864, przekazano wydziałowi właściwemu do relacyi.

Dep. *Brestl* jako referent wydziału do zbadania relacyi komisyi kontroli długu państwa wniósł imieniem tegoż wydziału co następuje: Żałować wypada, iż ministeryum finansów pomimo deklaracyi z dnia 23. listopada 1864 roku, iż obligacye w banku zastawione po koniec grudnia wykupione będą, tego nie uczyniło i tym sposobem znów postąpiło wbrew art. 62. statutu bankowego.

Wydział wniósł następnie przyznać następujące pensye urzędnikom przydzielonym do komisyi kontroli długu państwa, mianowicie: 3. urzędników z pensyą 1900, 1700, 950 złr. Za mieszkanie dwóm urzędnikom po 300 a jednemu urzędnikowi po 200 złr.

P. minister skarbu zwrócił uwagę, iż przyznanie takowe jest aktem legislacyjnym, nie zależy przeto od uchwały jednej izby.

Po krótkiem przymówieniu się dep. *Taschka* wniosek wydziału przyjęty został.

Dep. *Czupr* wnosi, ażeby komisya kontroli długu państwa wezwana była o częściejsze skontrowanie obligacyj udziałowych hipotecznych, ażeby stan ich był zawsze w ewidencyi trzymany. Wniosek ten znajduje poparcie i traktowany będzie według przepisów regulaminu.

Na wniosek dep. *Skene* izba powstaniem z miejsc wyraziła wdzięczność członkom komisyi za podjęte prace.

Dep. *van der Strass* imieniem wydziału petycyjnego odczytał relacyę względem prośby Maryana Langiewicza o odesłanie go do jego ojczyzny. Gdy internowanie nie ma zasady prawnej a powstanie polskie już stłumione wydział przeto wnosi, ażeby izba petycyę Langiewicza rządowi przesłała i za jego uwolnieniem się wstawiła.

Dep. *Rechbauer*, który złożył petycyę Langiewicza widzi w jego internowaniu rażącą obrazę prawa. Langewicz jako obywatel szwajcarski powinien być do Szwajcaryi wydalony.

Po krótkich uwagach dep. *Schindlera*, zabrał głos *minister policyi* i oświadczył, iż rząd spodziewa się, że wkrótce będzie mógł wypuścić Langiewicza, zastrzega sobie jednak sam oznaczyć chwilę ku temu właściwą z uwagi na stosunki, które w tem rozstrzygają.

Dep. *Mühlfeld* przemawia za uwolnieniem wszystkich internowanych. Na rok 1865 preliminowano 300.000 dla internowanych, z tego więc już powodu izba ma prawo żądania ażeby internowanie ustało. Prócz tego internowanie przeciwne jest prawu o wolności osobistej. Mowca proponuje, ażeby do wniosku wydziału petycyjnego dodane były słowa: „izba przemawia za zniesieniem internowania Polaków." Wniosek znajduje poparcie.

P. minister policyi oświadczył, iż to co wniosek dep. Mühlfelda zamierza, uważane być może jako postanowienie rządu. Rzecz tę uważać można tylko jako kwestyę pieniężną. Idzie tylko o to czyli każdy z pojedyńczych indywiduów ma dość pieniędzy dla podjęcia podróży za granicę lub czy też potrzebuje wsparcia albo czy może się wykazać z sposobu do życia tak iżby mu pobyt w kraju dozwolony być mógł.

W skutek tego oświadczenia deputow. Mühlfeld wniosek swój cofnął.

Po reasumcyi rozpraw przez referenta, wnioski wydziału znaczną większością przyjęte zostały.

Po odczytaniu kilku petycyj mniejszej wagi posiedzenie zamknięte i do piątku odroczone zostało.

Francya.

Paryż, 21. stycznia. *(Różne wiadomości.) La France* pisze, iż w najbliższej kadencyi ciała prawodawczego przedłożone będą projekta do praw względem przywrócenia wolności gminnych na drodze decentralizacyi i uproszczenia całego mechanizmu administracyjnego. Przywilej machlerzy ma być zniesiony i transakcye kupieckie odbywać się mają z wszelką swobodą. Towarzystwa bezimienne nie będą potrzebowały w przyszłości zatwierdzenia rady stanu, a stowarzyszeniom klas pracujących rząd wszelką udzieli opiekę. Inne projekta do praw odnosić się będą do uwolnienia za kaucyą, do uwięzienia za długi, do stopy procentu i do własności literackiej. *La France* wyliczając te projekta dodaje, iż teraz, kiedy wielkie kwestye zewnętrzne zupełnie spoczywają, Francya przystąpić może do reform wewnętrznych. Wzmocnić się na drodze liberalnych instytucyj będzie zadaniem dynastyi popularnej, która ustaliła porządek wewnętrzny i przywróciła zewnętrzną sławę Francyi.

W miasteczku Tulle, w departamencie de la Corrèse, przyszło do gwałtownych zaburzeń. Prefekt departamentu od dawna już nie lubiony był przez ludność wiejską z powodu ostrego przestrzegania akcyzy. W dniu 17go b. m. w dzień targowy przyszło do krwawych zatargów, siła zbrojna musiała wystąpić, dano ognia, i przy pierwszym ataku zabito jednego człowieka i raniono kilku. Dzienniki wieczorne paryzkie nic o tym wypadku nie wspominają.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 23. stycznia. *(Ukaz najwyższy względem podatków ofiary kontyngensu liwerunkowego. — Przemysł i miasta w Królestwie. — Wiadomości z emigracyi). Dziennik Warszawski* ogłasza następujący ukaz cesarski:

Ukazem z dnia 29. grudnia (10. stycznia) $18^{48}/_{49}$ r. polecono zająć się urządzeniem, według nowych zasad istniejących w Królestwie Polskiem podatków: ofiary i podymnego tak w widokach stosowniejszego rozkładu tych podatków pomiędzy podlegających ich poborowi właścicieli nieruchomości, jako też dla dostarczenia skarbowi Królestwa niezbędnego na zaspokojenie potrzeb krajowych zasiłku.

Od czasu wydania rzeczonego ukazu, podatek podymnego, w połączeniu z opłatą szarwarkową, przeistoczony został na nowych zasadach ustawą z dnia 3. (15.) czerwca 1858 r., podatek zaś ofiary pozostawszy dotąd nieuregulowanym, uiszcza się na poprzednich przed nastaniem powołanego ukazu istniejących zasadach, w skutek czego przez zbyt niestosowny jego rozkład między kontrybuentów, niektórzy właściciele dóbr przeciążeni są w porównaniu z innymi, kiedy przeciwnie wielu z nich wnosi ten podatek w małoznaczącej ilości, a są i tacy, co zupełnie go nawet nie płacą. Podobna niestosowność ma miejsce i w rozkładzie drugiego przez mieszkańców Królestwa wnoszonego podatku, znanego pod nazwą kontyngensu liwerunkowego.

Tymczasem ukazem naszym z dnia 19. lutego (2. marca) 1864 roku o komisyi likwidacyjnej spraw włościańskich, rozkazaliśmy, na pokrycie wydatków przez skarb ponieść się mających na wynagrodzenie właścicieli dóbr prywatnych, instytutowych i rozdarowanych, za zniesione powinności włościańskie, oprócz nowego podatku gruntowego z osad włościańskich i oprócz innych na cel powyższy wskazanych źródeł, podwyższyć istniejące podatki stałe z wszelkich innych nieruchomości w Królestwie.

Obecnie rozkazawszy odkryć niezwłocznie w Warszawie komisyę likwidacyjną i uznawszy niezbędnem podać tejże wszystkie prawem wskazane środki do przyszłych jej operacyj w wynagrodzeniu właścicieli ziemskich, a obok tego, pragnąc, dla ulżenia kontrybuentom, urządzić na sprawiedliwszych zasadach pobór podatków ofiary i kontyngensu liwerunkowego, na przedstawienie komitetu urządzającego, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Dla usunięcia istniejącej obecnie niestosowności nałożonym na dobra podatku ofiary, poleca się komitetowi urządzającemu w Królestwie ułożyć i przedstawić do naszego zatwierdzenia projektu przepisów o stosowniejszym rozkładzie tego podatku między właścicieli nieruchomości, z wyłączeniem osad włościańskich, jako zupełnie mu niepodlegających.

Art. 2. Suma ogólna wpływającego obecnie z nieruchomości w Królestwie podatku ofiary, wraz z ustanowionemi do niego ukazem z d. 29. grudnia (10. stycznia) $18^{48}/_{49}$ r. dodatkami, również podatek podymnego z opłatą szarwarkową, pobierany tak z miast, jako też i z domów probostw, podwyższają się z początkiem 1865 roku o 50 procent.

Art. 3. Kontyngens liwerunkowy pobierany z dworów dziedziców po wsiach, z miast i z probostw, nie podwyższa się w ogólnej sumie, lecz, w celu stosowniejszego jego rozdziału, poleca się komitetowi urządzającemu w Królestwie ułożyć i przedstawić na nasze zatwierdzenie projekt nowego rozkładu rzeczonego podatku.

Art. 4. Ustanawiające się niniejszym ukazem podwyższenie podatków, obrócone być ma wyłącznie na pokrycie wydatków skarbu, dotyczących wynagrodzenia właścicieli dóbr prywatnych, instytutowych i rozdarowanych za zniesione powinności włościańskie, jako też na pokrycie połączonych z uiszczeniem tego wynagrodzenia rozchodów.

Art. 5. Do czasu wprowadzenia w wykonanie nowego rozkładu podatku ofiary, łącznie z poprzedniemi do niego dodatkami i z obecnie ustanowionem jego podwyższeniem, tudzież kontyngensu liwerunkowego, podatki te winny być pobierane, na zasadzie dotychczasowych ich rozpisów, od tych właścicieli i dzierżawców wieczystych, którzy teraz podatkom tym podlegają.

Opłaty dodatkowe ukazem niniejszym ustanawiające się, wnoszone być mają do kas właściwych: ofiara dodatkowa, w listopadzie, a podatek podymnego, wraz z opłatą szarwarkową w miesiącach marcu i wrześniu.

Art. 6. Wykonanie tego ukazu, który w Dzienniku praw umieszczony być ma, komitetowi urządzającemu i radzie administracyjnej Królestwa, w czem do której z tych władz należy, poleconem zostaje.

Dan w Petersburgu 30. grudnia (11. stycznia $18^{64}/_{65}$ roku.

(podpisano) *Alexander.*

przez Cesarza i Króla,

Minister sekretarz stanu, (podpisano) W. Płatonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister sekretarz stanu, (podpisano) W. Płatonow.

Neue Pr. Ztg. pisze: Przemysł fabryczny w Królestwie Polskiem, mianowicie co do wyrobów sukienniczych i bawełnianych, doszedł od pół roku przeszło, zwłaszcza co do wyrobów wełnia-

nych, do znakomitego rozwoju w miastach fabrycznych, po większej części niemieckich, jakiemi są Łodź, Zgierz, Tomaszów, Konstantynów, Alexandrow, Zduńska Wola i inne, tak iż podczas gdy poprzednio dla zbycia wyrobów musiano kredytować na rok lub na półtora roku, obecnie przyjmują się jedynie obstalunki, i to za zapłatą z góry. Z tego powodu w pomienionych miastach mniej uczuwać się daje podrożenie artykułów żywności, tak iż wzrasta tam dobrobyt. Po upływie pewnej liczby lat toż samo można będzie zapewne powiedzieć o licznych miasteczkach polskich, nie posiadających na teraz wcale lub bardzo mało rzemiosł i prprzestających na rolnictwie. Jeżeli rząd, jak to czyni obecnie komitet urządzający, zwróci uwagę na te miasteczka polskie, dla podniesienia ich dobrobytu materyalnego, i podniesie ich mieszkańców do znaczenia obywateli za pomocą szkół, wspierania rzemiosł i polepszenia ich położenia jako rolników, w takim razie miasteczka te, przez zapewnienie im udziału w administracyi, będą miały skuteczną opiekę przeciw burmistrzom, którzy rządzą nieraz jak mali tyrani; byli oni poprzednio wybierani po większej części przez szlachtę właścicieli miasteczek, byli źle płatni, z tego powodu żyli często ze zdzierstwa. Obok usamowolnienia włościan, do liczby naglących potrzeb należy uregulowanie i polepszenie bytu znajdujących się w Polsce 237 miast szlacheckich i 217 rządowych, zwłaszcza 200 najmniejszych, liczących każde mniej niż 3000 mieszkańców, z ogólną ludnością 1,180.000 głów (w tej liczbie 515.000 żydów); z wyjątkiem bowiem Warszawy, tudzież miast gubernialnych, kilku powiatowych, niemieckich-fabrycznych i około 20 innych większych miast, w pozostałych nie ma właściwego stanu średniego, jaki wyrobił się w Niemczech i innych krajach, a wiadomo, że wszystkie kraje ucywilizowane zawdzięczają stanowi średniemu swój dobrobyt materyalny i intelektualny.

Ostsee Ztg. donosi od granicy polskiej 18. stycznia: Niesnaski stronnicze, dzielące emigracyę polską, przeniknęły także i do znajdujących się na emigracyi w Paryżu księży polskich, którzy podzielili się już na dwa stronnictwa demokratyczne i umiarkowane. Stronnictwa te oddzieliły się jedno od drugiego i ukonstytuowały się jako odrębne stowarzyszenia. W stowarzyszeniu demokratycznem prezyduje ksiądz Mikoszewski, a w umiarkowanem ksiądz Kotkowski.

Ten sam dziennik pisze dalej: Garstka wychodźców polskich, bawiących w Sztokholmie, idąc za przykładem emigracyi polskiej, znajdującej się we Francyi i w Szwajcaryi, utworzyła także stowarzyszenie wzajemnej pomocy. Szwedzki minister Gripenstedt postawił na sejmie wniosek udzielenia wychodźcom polskim zasiłku z funduszów skarbowych, lecz mało jest nadziei, ażeby wniosek ten został przyjęty. Na początku b. mies. sprzedana została w Sztokholmie broń z niefortunnej wyprawy Łapińskiego, mianowicie około 1000 karabinów, 350 rewolwerów i znaczna liczba pistoletów i pałaszy. Pieniądze ztąd otrzymane, wynoszące zaledwie połowę tego co broń kosztowała, mają być rozdane pomiędzy wychodźców. Tymczasem tak zwany komisarz rządu narodowego na Szwecyę, Demontowicz, który kierował sprzedażą broni, wziął pieniądze do siebie. Wyprawa Łapińskiego, uzbrojona na wiosnę 1863 r. i przeznaczona do wylądowania na brzegach Żmudzi, kosztowała 800.000 fr. — Wysłany z Polski na wygnanie hr. Andrzej Zamojski, zabawiwszy blisko trzy miesiące w Poznaniu u swych krewnych, wyjechał ztamtąd do Drezna, gdzie zamierza zamieszkać. Towarzyszy mu zięć jego, książę Lubomirski z Warszawy, który na skutek zamachu na życie Namiestnika hrabiego Berga, został w pałacu Zamojskiego aresztowany i internowany w głębi Rosyi. W końcu listopada r. z. został on uwolniony.

Rosya.

(Mianowania.) Rus. Inw. ogłasza następujące mianowania: Przez najwyższy rozkaz z d. 6. stycznia, naczelnik obwodu kubańskiego i dowodzący w nim wojskami, jenerał-adjutant, jenerał piechoty hr. Jewdokimow, na własne żądanie został uwolniony od tych obowiązków, z przeznaczeniem do pozostawania przy Jego Cesarskiej Wysokości głównodowodzącym armią kaukazką i namiestniku kaukazkim, i z pozostawieniem w godności jenerał-adjutanta; naczelnik sztabu wojsk gwardyi i petersburgskiego okręgu wojennego, jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant hr. Brewern de Lagardie, mianowany został dowodzącym wojskami charkowskiego okręgu wojskowego z pozostawieniem w godności jenerał-adjutanta i w kawaleryi gwardyi; polowy ataman wojska kubańskich kozaków, jenerał-lejtnant hr. Sumarokow-Elston, naczelnikiem obwodu kubańskiego i dowodzącym wojskami w nim stojącemi; dowódzca pułku huzarów leib-gwardyi Jego Cesarskiej Mości jenerał-major Albedyński, naczelnikiem sztabu wojsk gwardyi i petersburgskiego wojennego okręgu; dowódzca grodzieńskiego pułku huzarów leib-gwardyi, jenerał-major Tatiszczew 1, dowódzcą pułku huzarów leib-gwardyi Jego Cesarskiej Mości; dowódzca 13go narwskiego pułku huzarów Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, pułkownik hr. Olsufiew, dowódzcą grodzieńskiego pułku huzarów leib-gwardyi.

Kronika.

(Wypadki śmierci.) Donoszą nam z Bichac w powiecie Lubaczowskim, obwodu Żółkiewskiego, że tamtejszy właściciel gruntu Pańko Faj poszedłszy dnia 7go b. m. do lasu zabity został na miejscu ciężarem obalonej potężnej sosny, którą sam ścinał. — Dnia 19go b. m. znaleziono w karczmie murowanej do Bratkowiec należącej, przy gościńcu do Bolechowa w szynkownej izbie trupa młodego człowieka, który według wszelkiego prawdopodobieństwa za pomocą trucizny sobie życie odebrał. Z śledztwa okazało się, że młody ten człowiek przyszedłszy wieczorem do karczmy żalił się przed gospodarzem na przykre swoje położenie, nazywał się Karol Eugeniusz H., urodzony w Jaśle w r. 1840, i miał być egzaminowanym subjektem aptekarskim. Przy trupie znaleziono kartkę świadczącą o samobójstwie. — W Podlesiu, w powiecie Grzymałowskim, powiesił się dnia 8go b. m. w stajni tamtejszego gospodarza niejaki Hryńko N. w stanie maligny tyfoidalnej.

(Rzadkie zabytki starożytności.) W gubernii Ekaterynosławskiej w majątku pani Seyfarth rozkopano mogiłę i znaleziono w niej rzadkie zabytki i kosztowne, które poczytano za należące do jakiegoś wodza Hunnów. Był tam gruby i ciężki szczerozłoty dyadem z osadzoną kameą ametystową, wyobrażającą popiersie mężczyzny, a nad niem małe jelenie. Rzeźba tej kamei pochodzi z poźnych czasów rzymskich. Prócz tego szeroki złoty naszyjnik, złote naramienniki spiralnej formy, dwie złote czary z uchami wyobrażającemi zwierzęta i kilka złotych puszek z tłuszczem, jakiego dziś używają Tatarzy stepowi i Czerkiesi do smarowania brzeszczotów, by nie rdzewiały, i wiele jeszcze innych przedmiotów z czystego złota i dziwnej roboty. Wszystkie te rzeczy mają być przeniesione do zbiorów Ermitaża w Petersburgu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 25. stycznia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (80 ℔) 2 złr. 98 c.; żyta (77 ℔) 1 złr. 90 c.; jęczmienia (66 ℔) 1 zł. 50 c.; owsa (44 ℔) 1 zł. 12 c.; hreczki 1 złr. 98 c.; prosa 2 złr. 20 c., grochu 2 złr. 80 c., ziemniaków 1 złr. 70 c.; cetnar siana 1 zł. 47 c.; okłotów 55 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 30 c., sosnowego 7 zł. 83 c.

Lwów, 24. stycznia. *(Targ na woły.)* Na wczorajszym targu liczył spęd bydła w ogóle 92 sztuk, które rozkupili partyami rzeźnicy lwowscy. Za sztukę ważącą 325 ℔ mięsa i 46 ℔ łoju płacono 57 zł. w. a., a za sztukę ważącą 350 ℔ mięsa i 50 ℔ łoju 78 zł. 50 c. w. a. Cena przeciętna sztuki wypadała na 66 zł. 66 c. w. a.

Stanisławów, 20. stycznia. W I. połowie b. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie stanisławowskim.

	Miejsce targu:											
	Rohorodczany		Buczacz		Halicz		Manasterzyska		Nadwórna		Stanisławów	
	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	3	.	2	50	3	10	2	22	3	20	3	.
„ żyta . . .	2	20	1	55	2	.	1	60	2	20	1	95
„ jęczmienia .	1	60	1	40	1	40	1	35	1	50	1	62
„ owsa . . .	.	90		67	.	70		70	1	.	.	92
„ hreczki . .	.	.	1	60	.	.	1	50	.	.	.	.
„ kukurudzy .	2	80	2	50	2	50	2	37	3		2	60
„ ziemniaków .	1	40	1	37	.	.	1	.	1	20	1	50
Cetnar siana . . .	1	90	2	.	2	.	1	50	2	.	1	25
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	50	5	75	6	50	5	.	5	.	7	82
„ „ miękkiego	3	50	4	75	4	50	4	.	4	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	9	.	11	.	10		10	.	8	.	13
Mas okowity . . .	.	60	.	37	.	52	.	60	.	60	.	64

Wiedeń, 23. stycznia. *(Targ wiedeński na woły.)* Spęd bydła na dzisiejszym targu wynosił 1496 wołów z Węgier, 597 z Galicyi a 783 z kraju. Z tych zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1980 sztuk, rzeźnicy z prowincyi 567, osobno sprzedano 23 sztuk, a niesprzedanych popędzono dalej 306 sztuk. Waga szacunkowa sztuki była 480 do 640 ℔. Płacono za sztukę 107 zł. 50 c. do 150 zł. w. a., a za cetnar 18 do 24 zł. w. a.

Ostatnia poczta.

Triest, 24. stycznia. Liczne zgromadzenie znakomitszych mieszkańców tutejszych, zebrane na wezwanie podesty, uchwaliło wysadzić komitet dla ułożenia adresu lojalności, i rozeszło się przy trzechkrotnych okrzykach na cześć Monarchy.

Berlin, 24. stycznia. Izba panów przyjęła po krótkiej rozprawie adres przez komisyę zredagowany większością 78 głosów przeciw 6.

Mnichów, 24. stycznia. *Gazeta bawarska* dowodzi, iż nie masz właściwego trybunału dla orzeczenia w sprawie o sukcesyę w Księstwach; sejm związkowy nie jest w tym względzie kompetentny, lecz nie ulega wątpliwości prawo związku orzec uznanie

pretendentów. Związek zajmować się musi nie tylko kwestyą uznania, lecz i kwestyą następstwa na tron. Nie można przypuścić, ażeby sejm związkowy nie był w położeniu wydania w tej sprawie gruntownego wyroku. Raczej twierdzić można, iż zgromadzenie związkowe zwlekając zajęcie się ważną tą sprawą, zwolna znajdować się poczyna w zwłoce.

Paryż, 24. stycznia. Rząd odebrał dotąd odpowiedź od 13 arcybiskupów i 62 biskupów w sprawie encykliki. Zanim projekt do prawa o decentralizacyi ciału prawodawczemu podany być ma, będzie poprzednio jeszcze rozbierany na tajnem posiedzeniu rady stanu. Konzul jeneralny francuzki w Tunis, p. de Bellecourt miał z bejem długą konferencyę, w której wystąpił kategorycznie z żądaniami Francyi. W Algieryi nie poddało się dotąd jeszcze 17 naczelników różnych pokoleń.

Paryż, 24. stycznia. W Rochefort wybrany został do ciała prawodawczego kandydat opozycyi Bethmond, 13.000 głosami przeciw 9000.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. stycznia.

Hotel George: PP. Ochocki Kalixt, z Białobożnicy.
Hotel europejski: Pohorecki Fel., z Dydni.
Hotel angielski: Ks. Lubomirski Stan., z Rosyi. — Abrahamowicz Józef, z Stanisławowa. — Cikowski Ant., z Złotnik. — Herlth Fran., z Gorajowa. — Hubicki Karol, z Ożydowa. — Urbański Wład., z Kostorowic.
Hotel pod Nr. $514^{4}/_{4}$: Duczyński Jul., z Żukowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. stycznia.

PP. Katyński Stan., do Grodowic. — Scherstel Rom., do Żytomierza. — Błoński Alex, c. k. porucznik, do Rzeszowa. — Cybulski Hen., do Rosyi.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki na dochód Julii Keller i Korneliusza Suwar: **„Wildschütz, Kohlenbrenner und Knecht“**, oder: **„Ein Trottl“**, krotochwila ze śpiewkami w 1 akcie, — poczem: **„Stadtmamsell und Bäuerin“**, operetka w 1 akcie, — na zakończenie: **„Die weibliche Schildwache“**, oder: **„Fünf Bräutigame und eine Braut“**, operetka w 1 akcie.

Jutro na scenie polskiej: **„Juliusz Cezar“**, tragedia w 5 aktach W. Szekspira, przekład Adama Pajgerta. Na dochód p. Ignacego Kalicińskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. stycznia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.78	— 2 6	91.8	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	322 79	— 0 8	90 3	„ „	„
10.god.wiecz.	323 15	— 1.8	91.8	„ „	„

Kurs Lwowski.

Dnia 25 stycznia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	37	5	43
Dukat cesarski	„ „	5	39	5	44
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	38	9	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	80	1	83
„ papierowy rosyjski	„ „	1	48	1	51
Talar pruski	„ „	1	72	1	73
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	27	72	97
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	02	76	72
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	08	73	83
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	—	80	62
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	225	60	228	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. stycznia.	złr.	kr.
5% Metaliki	72	30
5% pożyczka narodowa	80	30
Losy z 1860 roku	95	95
Akcye banku wiedeńskiego	803	—
„ „ kredytowego	189	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	90
Srebro	114	25
Dukat pojedyńczy	5	$43^{1}/_{2}$

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.—	67.10
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.60	97.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80.25	80.40
od kwiet. do paźd. po 5%	80.25	80.40
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	85.75	86.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.15	72.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.30	72.50
dtto. po $4^{1}/_{2}$%	63.—	63.50
dtto. „ 4%	56.—	56.25
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ $2^{1}/_{2}$%	35.50	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.30
Przez. do wyl z r. 1839 całe losy	162.50	163 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	157.50	158 —
Przez. do wyl. z r. 1854	89.25	89 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	95 90	96.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.40	98 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	86.90	87.10
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ „ „ $4^{1}/_{2}$%	62.50	63.—
„ „ „ 4%	55.50	56.—
„ „ „ $3^{1}/_{2}$%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2^{1}/_{2}$%	55.50	57.50
„ $2^{1}/_{4}$%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
dtto. z procent. za granicą „ $1^{3}/_{4}$%	39.—	40.—
„ 5%	71.50	72.—
„ $4^{1}/_{2}$%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.50	90.—
Wyż. Aust.	88.50	89.50
Salcburg	90.75	91.25
Czech	92.	93.—
Morawii	91.50	92.50
Szlązka	89.—	90.—
Styryi	90.—	91.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	74 -	74.50
Banatu Tem.	73.—	73.50
Kroacyi i Slawonii	74.25	74 75
Galicyi	73 25	73 75
Siedmiogrodu	71.50	72 —
Bukowina	71.50	72.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71 —	71.50
Banat Temesz.	70.50	70.60
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.50	97.50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
„ $3^{1}/_{2}$%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ $2^{1}/_{2}$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ $1^{3}/_{4}$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ $2^{1}/_{2}$% „ 100 „	22.50	23.—
„ $2^{1}/_{4}$% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ $1^{3}/_{4}$% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	795.—	797.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186.80	188.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	600.—	603.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	81.75	82.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1860.—	1862.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207 80	208 —
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	248 —	249.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138.—	138.25
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	227 25	227 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%	64.50	65.50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	165 25	165.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	122 —	122 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	252.—	256.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143.—	146.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480.—	481.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	236.—	238.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	270.—	272.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	349.—	350.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.50
przeznaczone do los. po 5%	94.—	94 50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89 50	89 75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	73.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.50	81.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	91.—	91 50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	82.25	82.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	115.50	116.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	112.25	112.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.25	92.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	80.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	93.25	93.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95 75	96.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.50	91 —

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.80	127 —
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	86.50	87.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	110.—	111.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.50	—.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	108.—	110.—
Salma „ 40 „ „	30.75	31.25
Palffiego „ 40 „ „	29.75	30.25
Clarego „ 40 „ „	29.—	29.50
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.—
Windischgrätza 20 zł. „	17.75	18.25
Waldsteina 20 „	19.50	20.—
Keglevicha 10 „	14 50	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.10	97.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.20	97 30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86.75	88 85
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	114 75	114 85
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	45 60	45.60
Paryż za 100 fr.	45 65	45.70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.43	5.44
dtto. pełnej wagi	5.43	5.44
Korona	15.80	15.85
20frankówka	9.19	9.21
Rosyjski imperyał	9.45	9.47
Talar związkowy	$1.71^{1}/_{2}$	1.72
Srebro	114.25	114.50

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**. *Z c. k. galic. drukarni rzadowej.*